

РЕШЕНИЕ

№ 374

гр. София, 22.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на четиринадесети юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евгения Т. Генева

Членове: Георги Ст. Мулешков
Лилия М. Руневска

при участието на секретаря Цветанка П. Младенова Павлова
като разгледа докладваното от Евгения Т. Генева Въззивно гражданско дело
№ 20231800500195 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на С. В. К. против решение № 14/16.01.2023г. по гр.д.№ 575/22г. на РС-Ихтиман, коригирано по реда на чл.247 ГПК с решение № 23/27.01.2023г., в частта, с която са определени квотите за допускане на делба. Съдът игнорирал официалния удостоверителен документ, каквото било удостоверението за наследници, въпреки че не било оспорено от съделителите, и направил различен извод относно правата му като наследник на рождения си баща В. К., респективно на неговия дял от наследството на дядо му Н. К. Съдът служебно въвел доводите за преобразуване на осиновяването му от неговата леля З. К. от непълно в пълно. В отговора на исковата молба не се съдържащо възражение в този смисъл. Издаденото след 1968 г. удостоверение за наследници доказвало по несъмнен начин, че осиновяването било непълно. И юридическата връзка с рождения му баща не е прекратена. Удостоверението за раждане и удостоверението за наследници били издадени въз основа на абазата данни за населението. Съгласно чл.17, ал.1 вр.чл.5, ал.1 и 2 от Конституцията на Република България не допуснали със закон да се отнема правото му на наследяване.

Въззиваемите страни С. Н. К. и Е. Н. В. оспорват жалбата. Съдът правилно допуснал делба при квоти $\frac{1}{2}$ ид.ч. за С. и по $\frac{1}{4}$ ид.ч. за С. и Е. на процесните седем ниви в землището на гр.Д.Б.. Още в отговора на исковата молба те възразили по отношение на претендираната от С. квота. Документ

във връзка с непълното осиновяване бил представен едва в първото заседание,но не били наведени твърдения ,че осиновителят,осиновеният и родителите са поискали в едногодишния срок по чл.105, ал.2 СК/отм./ да поискат завареното осиновяване да остане под режима на чл.54 СК.

След преценка на данните по делото поотделно и в тяхната съвкупност,настоящият състав намира въззивната жалба процесуално допустима,но неоснователна.

Предмет на делбата са земеделски имоти,възстановени с решение № 27РГ от 02.09.1994г. на ПК Д.Б. за възстановяване правото на собственост върху земеделска земя по ПЗР на землището на гр.Д.Б. на наследниците на Н. К..От удостоверение за наследници № 1150/01.06.2022г. на Община С. се установява,че Н. К. е починал на 24.02.1918г. и е оставил наследници В. Н. К./син/, починал на 25.07.1991г. и З. Н. К./дъщеря/,починала на 17.12.1979г.Наследник на В. К. е Н. К.,починал на 11.10.2020г. и оставил наследници Е. Н. В. и С. Н. К..В акт за раждане № 7 е отбелязано,че през 1959 г. С. К. е осиновен от своята леля по бащина линия З. К. и че рождени родители са Е. К. и В. Н. К..На 03.10.1961г. НС-С. е издал удостоверение № 7 за раждане на С. В. К.,в което като майка е посочена З. Н. К.. При тези данни съдът е изложил мотиви ,проследявайки измененията в института на осиновяването : от м.юни 1961 г.непълното осиновяване е преуредено като пълно и това е единствения законов режим.За заварените случаи,при които осиновяването не е прекратено и осиновителят и осиноеният са живи, пълното осиновяване е безалтернативно.Приетият и влязъл в сила на 22 май 1968 г.Семеен Кодекс/отм./ дава възможност в едногодишен срок да се поиска за заварените осиновявания прилагане на непълното осиновяване по чл.55 СК,в процедура пред съда,допуснал осиновяването .Константната съдебна практика прима,че разпоредбите на ЗЛС от 1961г. нямат ретроактивно действие и ако рождени родители са били живи,правата и задълженията между тях и роденото дете се прекратяват. С. е осиновен от Зоя при действието на чл.81,ал.2 ЗЛС-непълно.С изменението на ЗЛС чл.81, ал.1 през 1961г. осиновяването е преуредено като пълно.По това време осиновителят и осиноеният са били живи и осиновяването не е било „заварено“по смисъла на ЗЛС.По отношение на режима,установен със СК от 1968г./отм./,осиновяването е „заварено“ като единствено съществувалото между 1961г.и 1968 г. пълно осиновяване.При пълно осиновяване се прекъсват правата и задълженията между осиноения и двамата му рождени родители-майка и баща.Ето защо съдът е допуснал делба при квоти 2/4 ид.ч. на ищеца С. и по 184 ид.ч. за С. и Е..Материалната доказателствена сила на официалните удостоверителни документи обвързва съда,докато не бъде оспорена ,което е направено от ответниците своевременно.Настоящият състав напълно споделя изводите на първоинстанционния съд от правна и фактическа страна,поради което решението следва да бъде потвърдено в обжалваната част.В останалата част решението е влязло в сила като необжалвано.

По изложените съображения Софийски окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 14 от 16.01.2023г. по гр.д.№ 575/2022г. на РС-Ихтиман, поправено по реда на чл.247 ГПК с решение № 23 от 27.01.2023г., В ЧАСТТА, с делбата е допусната при квоти 2/4 ид.ч. за С. В. К. и по ¼ ид.ч. за С. Н. К. и Е. Н. В..

В останалата част решението е влязло в сила.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____